

MedlemsBlad

För DIS-Småland

Årgång 13, Nr 28

Nr 1 januari 2010

Välkomna till

Årsmöte

Lördagen 6 mars 2010

Ädelfors Folkhögskola

Holsbybrunn

DIS-Småland

Regionförening till Föreningen DIS, Föreningen för datorhjälp i släktforskningen.
Verksamhetsområde: Jönköpings (F), Kronobergs (G) och Kalmar (H) län.

Styrelse:

Ordförandeposten vakant
Vice ordförande
Swen Holke
Axamovägen 9, 555 94 JÖNKÖPING
Tfn 036-730 34
E-post: swen.holke@telia.com

Adjungerad ledamot, tf sekreterare
Rune Elofsson
Duvgatan 10, 575 34 EKSJÖ
Tfn 0381-129 94
E-post: rune.elifsson@telia.com

Kassör
Börje Jönsson
Klosterstigen 9, 575 37 EKSJÖ
Tfn 0708-631 217
E-post: borje.jn@telia.com

Ledamot
Egon Burman
Box 178 Murmästarevägen 1,
351 04 VÄXJÖ
Tfn 0470-637 26
E-post: eb@netatonce.net

Adjungerad ledamot
Rainer Timander
Landshövdingegatan 10,
392 31 KALMAR
Tfn 076-351 12 61
E-post: rainer-timander@glocalnet.net

Adjungerad ledamot
Donald Freij
Hjälshammar Sjögård
331 93 VÄRNAMO
Tfn 0370-657 93
E-post: donald@freij.se

Faddrar:

Börje Jönsson
Klosterstigen 9, 575 37 EKSJÖ
Tfn 0708-631 217
E-post: borje.jn@telia.com

Jan Jutefors
Ryssbyvägen 15
380 30 ROCKNEBY
Tfn 0480-665 65
E-post: jan.jutefors@telia.com

Årsavgift för 2009

DIS-Småland 60 kr + medlemskap i DIS
120 kr
Plusgiro 140 33-5 föreningen DIS
Organisationsnummer: 82 70 01-1029

Adressändringar sänds till

Föreningen DIS
Gamla Linköping
582 46 Linköping

Redaktör

Sigrun (Pia) Holmberg
Upplid, N Skattegård
330 17 RYDAHOLM
Tfn 0470-20050
E-post: sydneysystem@swipnet.se

MedlemsBlad för DIS-Småland

ISSN
Upplaga 1150 ex

Ansvarig utgivare: Redaktören
Manus skickas till redaktören
Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera innehållet. Citat ur MedlemsBlad för DIS-Småland får göras om källan anges. För återgivande av signerade artiklar samt illustrationer krävs tillstånd av författaren/illustratören/fotografen. Författarna är själva ansvariga för innehållet i artiklarna.
Redaktionen ansvarar inte för insänt icke beställt material.

**Medlemmar i DIS-Småland
kallas härmed till**

ÅRSMÖTE

lördagen den 6 mars 2010 kl 10.00

på Ädelfors folkhögskola, Holsbybrunn.
(8 km öster om Vetlanda)

Program:

- 09.30 Ankomst och förmiddagsfika
- 10.00 Årsmöte
- 11.00 Föredrag: Owe Wennerholm *Vem var Bockstensmannen*

- 12.30 -13.30 Lunch

- 13.30 Frågor om Disgen
- 14.30 Eftermiddagskaffe
- 15.00 Avslutning

Anmälan senast den 1 mars 2010 till Rune Elofsson

Tfn 0381-12994, e-post: rune.elifsson@telia.com

Nödvändigt om du önskar fika, lunch och kaffe eftersom detta måste förbeställas.

Kostnad för hela dagen är 90 kr

Som medlem är du givetvis välkommen att närvara vid årsmötesförhandlingarna och övrigt program utan avgift.

Vi vill uppmana medlemmarna att organisera samåkning

Ring gärna Egon Burman 0470-637 26 om du vill veta vilka fler medlemmar som finns på din ort.

Välkomna!

Styrelsen

Vem var Bockstensmannen?

En spännande mordgåta ur vår medeltida historia
Årsmötets föredragshållare: Owe Wennerholm

Owe Wennerholm bor i Fjärås i Halland men är född och uppvuxen i Växjö. Han kallar sig blygsamt för amatörforskare. Hans kunskaper på skilda områden är imponerande, och det finns ingen som har så omfattande kunskaper om Bockstensmannen och hans tid som Owe.

Han har en omvitnad förmåga att fånga sin publik och vi hoppas att riktigt många anmäler sig till årsmötet den 6 mars, om inte för annat för att få lyssna till den spännande historien om Bockstensmannen a la Owe Wennerholm. Owe's djupgående forskning har lett honom fram till slutsatser som på väsentliga punkter skiljer sig från den bild av Bockstensmannen som Läns-museet Varberg vill förmedla.

Hans senaste utgåva av *Vem var Bockstensmannen?* kom ut 2007. Den har han med till försäljning efter föredraget.

Bockstensmannen är ett av Europas mest fullständiga människofynd från medeltiden. Det var 12-åriga Thure Johansson som hittade Bockstensmannen då han hjälpte sin pappa med att harva en mosse intill gården Bocksten i norra Halland. Året var 1936. När man grävt fram mannen ur mossen visade det sig att förövarna slagit tre pålar från ryggsidan genom kroppen.

Polisen (fjärdingsman och landsfiskal) som tillkallades trodde först att det var ett nyligen begånget mord eftersom kroppen var så välbevarad. Men efter en stunds arbete förstod de att det skulle bli svårt att gripa mördaren. Mordet hade skett för flera hundra år sedan och var för länge sen preskriberat.

Text och foto Egon Burman

Ingvar Kärrdahl

DIS-Smålands ordförande Ingvar Kärrdahl

har efter en kort tids sjukdom gått bort. Jag lärde känna Ingvar när vi startade DIS-Småland i Västervik 1997. Han var ambitiös och hade många idéer. Han övertog ordförandeskapet efter mig 2002. Jag fortsatte som sekreterare, varför vi hade mycket kontakt med varandra. Jag minns Ingvar med stor tacksamhet.

Rune Elofsson

Så har begravningstjänsten varit idag. En väldigt varm och solig högsommardag i ett vackert kapell. Det var givetvis många samlade- förutom hustrun Gunilla och Ingvars tre barn från det föregående äktenskapet med deras respektive, en lång rad släktingar från bådas sidor och många vänner från olika håll och föreningar. Ingvar var ju även vice ordf i Släktforskarföreningen Ane Värnamo (där Gunilla är ordförande) och medlem i Frimurarna.

Det var en ljus stund med mycket musik och ett bra och personligt tal av prästen (som kände Ingvar ganska väl – och gav bilden jag så gärna stämmer in i – att han var både den ordningssamme tjänstemannen och den underfundige skolpojken med ett leende på lut, ”det fanns mer att se om man såg efter”) och det var mycket blommor. Kransen från DIS hade blommor och band i blått och vitt.

Elisabeth Leek och jag var där, liksom från DIS-Småland Börje och Britt Jönsson, Egon Burman, faddern Jan Jutefors (tidigare i DIS-Smålands styrelse) och även Donald Freij som är engagerad i den lokala släktforskarföreningen, men som tidigare satt i DIS-Smålands styrelse, samt Jan Graab härifrån Jönköping som varit Ingvar mycket behjälplig i organisationen och PR av kurserna här. Rune Elofsson hade förhinder vet jag.

Vid minnesstunden efteråt (begränsad, det var avsked i kapellet) höll endast sonen Christoffer och vår Elisabeth Leek tal. Hon höll ett mycket bra avskedstal, som gav en bra bild av vad Ingvar betytt för föreningen i både styrelse-, fadder- och programutvecklingsarbetet, och tog även fasta på hans humor och trädgårdsintresset (hon liknade honom inte vid de odlade planterade växterna utan med en maskros, lika envist som den ska genom asfalten, lika envist menade Ingvar att det ska gå att lösa ett problem).

Urnsättningen sker i Broby i Skåne om några veckor.

Skrivet 2 juli 2009 av Eva Dahlberg
Foto Egon Burman

Redaktören har ordet

Vid årsmötet 2009 i Ljungby lovade jag i ett svagt ögonblick att ställa upp för DIS-Småland som redaktör för MedlemsBladet. Och vem är då jag som tog på mig detta ansvar?

Namn: Sigrun Holmberg, kallas mest Pia.

Bor: Sedan drygt 10 år bor vi i ett rött hus, Norra Skattegård, ute på landet i byn Upplid utanför Rydaholm. Här bor också min man Göran och några höns och katter. Dessförinnan bodde vi 40 år i Mölnlycke utanför Göteborg och har fortfarande starka band med den delen av landet.

Sysslar med: Våldigt många olika saker. Trädgårdsskötsel, odlar såväl sånt som är njutbart för ögat, som sånt som är gott för magen. Textil verksamhet av olika slag vill jag gärna få tid till. Tar för mig av naturens stora skafferi och lagar gärna något gott av det. Är också litterär allätare och så spelar och sjunger vi en hel del.

Släktforskning: Jag har alltid varit intresserad av vår släkt och gärna lyssnat till berättelser från förr som slakten, särskilt på min mammas sida, förmedlat. Så fick jag syn på en kurs i släktforskning för så där 30 år sedan och blev verkligen biten. Många sena kvällar tillbringade jag vid den något ålderstigna och fruktansvärt varma projektorn, som biblioteket tillhandahöll för utlåning. Det sämsta med lålandet av rullarna var att man aldrig visste i vilken ordning de dök upp. Slakten på min mormors sida kommer från Umeå med omnejd och de var svårast att få ordning på. Farfars släkt kommer från Västmanland och där var det lätt att hitta. Så var det smålänningarna, farmors från trakten runt Oskarshamn och morfars från Varend.

Ett stort lyft blev det beträffande Umeå, när jag tillbringade en vecka i Ramsele och kunde härja fritt i SVARs arkiv, men det roligaste var när jag satt och bläddrade i de gamla

böckerna på Uppsala slott för att ta del av västmanlänningarnas öden.

Min man är född och uppvuxen i Mistelås, en liten socken numera i Alvesta kommun. Vi bor inte långt därifrån nu och strövar omkring på gården Tagels marker för att plocka bär och svamp och fiskar i Rymmen. Vad jag så småningom blev varse, när jag släktforskade, var att jag hade fler rötter i Mistelås än min man. Under första delen av 1800-talet var släktingar till mig torpare under Tagels gård och på det numera försvunna torpet Kopparhults marker, där vi plockade svamp, hade alltså Olof, Maja, Stina, Anders och de andra strävat för brödfödan.

Min svärfar Martin var också intresserad av släktforskning och hade gjort ett gediget arbete, som vi kunnat arbeta vidare med. Nu är det svärmor Ediths sida som jag försöker få reda i.

Jag har tidigare arbetat som redaktör bl a för tidskriften TAL & SPRÅK och då var det som regel inga problem att få underlag till artiklar inskickade. **Nu hoppas jag att ni läsare skickar in stort som smått, tips på artiklar ni läst någonstans, berättelser, tips om tekniska finesser, länkar på Internet o s v. För utan er medverkan blir det inget medlemsblad, det är ni och inte bara jag som ska fylla det.**

Sigrun Holmberg
Upplid, N Skattegård
330 17 Rydaholm
Tfn 0472-20050

E-post: sydneyssystem@swipnet.se eller
sydneyssystem@telia.com

Årsmöte med DIS-Småland 28 februari 2009

Vi var ett 30-tal medlemmar från olika platser i Småland som hade hittat vägen till Skogskyrkogården i Ljungby. DIS-medlemmar från Ljungby med omnejd hade ordnat ett trevligt mottagande i Annelundskyrkans församlingssal och under förmiddagsfikat kunde gamla och nyare medlemmar utbyta funderingar om projekt gällande släktforskningens olika klurigheter.

DIS-Smålands ordförande Ingvar Kärrdal kallade till samling för att genomföra årsmötet 2009 och även om han var flink med klubban tog det en dryg timma att avverka alla punkter.

Efter en kort paus var det dags för Ronny Holm att tala över ämnet "Gravseder i Sverige och utomlands". Det intressanta föredraget illustrerades med diabilder. Vi fick en historisk tillbakablick, för Sveriges del ända till stenåldern och sedan framåt i tiden. Ronny Holm har under resor runt om i världen dokumenterat många olika religioners begravnings seder, som "himmelsbegravningar" i Tibet eller likbränningar i Indien. Man kan konstatera att ofta har ceremonierna sin religiösa symbolbakgrund till trots också en förankring i rent praktiska orsaker.

Också i Sverige har Ronny Holm genom sitt arbete knutet till kyrkogårdsförvaltning kunnat dokumentera olika etniska gruppers begravnings seder. Det är inte alltid så enkelt att

få svensk lagstiftning att gå ihop med olika sedvänjor och önskemål om genomförande av religiösa ceremonier i samband med begravningar. Många känslor är inblandade och det som är helt självklart för den ena parten och inget man tänker på att informera om, kan innebära större eller mindre problem för den andra. Inom vissa religioner ska kroppen begravas inom ett dygn, inte alltid så enkelt att administrera. Andra har som sed att ha likvaka med musik, bränning av offergåvor, måltid tillsammans med den döde, inte heller så enkelt att genomföra i ett litet kapell. Vi fick många historier berättade om olika sedvänjor som begravningväsendet har att hantera i vårt mångkulturella land.

En annan del av föredraget handlade om gravstenar under olika tider i Sverige. Olika delar av landet har haft sina specialiteter, t. ex. i trakter med järnhantering finns ofta vackert smidda kors, gravarna på västkustens stenhällar täckta av småsten och snäckor. Den dödes sociala status kunde uttryckas med ett mer eller mindre imponerande monument, kanske är gravplatsen dessutom inhägnad med stenstolpar och kättingar. Mera bemärkta personer kan ha statyer eller vilor i avskildhet i ett gravkor, medan andra har fått nöja sig med ett enkelt träkors.

Olika tidsepoker har också haft sina modetrender vad det gäller utseendet på gravsten. Visst är det intressant att vandra på en kyrkogård där de gamla stenarna finns kvar med inskrifter som: Hemmansägaren Gustaf Petersson Holmeboda, hustrun Alma, sonen Ar-

vid, dottern Hanna, Gif oss frid. Stenhuggaren Karl Simonsson Djupedal. En bit sockenhistoria som tyvärr försvinner när gravrätten upphör.

En annan tid var det enhetlighet som gällde. Alla gravstenar i samma slags sten, lika stora och med kortast möjliga information om vem som vilade i graven. Numera har det återigen blivit mer individuellt utformade gravstenar. Enligt Ronny Holm är det så att man uppmuntrar till yrkestitlar och dekorationer på stenarna. Vi såg foto av Grävmaskinistens och IT-konsultens gravstenar med förgylld grävskopa respektive dator.

En utflykt till andra länder och andra slags minnesvårdar hann vi också få en glimt av innan det intressanta föredraget var till ända.

Nu dukade våra värdar fram en välsmakande lunch som inmundigades under samtal som inte bara rörde sig om släktforskning. Det senare kunde vi få ventilera i samband med att vi fick chans att få en förhandstitt på Disgen 8.2

Som sista punkt på programmet stod ett besök på det intilliggande Begravnings-museet. Ronny Holm har i högsta grad varit den som stått bakom museets tillkomst och berättade om bakgrunden. Det är inrymt i en så kallad vandringskyrka, som först stod i Bergsjön i Göteborg för att sedermera bli Mariakyrkan i Ljungby. Numera finns byggnaden alltså på Skogskyrkogården och invigdes Alla Helgons dag 2004 som det första begravningsmuseet i Sverige. Här visas seder och bruk vid död och begravingar under 1800- och 1900-

talen.

En av våra medlemmar, klädd i sorgedräkt guidade oss och svarade på frågor om det som visades. I ett rum kunde man se hur man hade gjort i ordning den döde hemma och

vakade över liket till begravningsdagen. Sorgebrev med svarta kanter, ljudband med olika slag av själaringning, minnestavlor, pärlkranisar och sorgkläder berättar om olika tiders traditioner. I kyrkans kor finns en begravningscena iordningsställd och här finns föremål som använts under flera epoker. En likvagn och en likbil ingår också i samlingarna liksom olika slag av urnor. En kuriositet är sångerskan Christina Nilssons dödsmask.

Museet är öppet juni-september och vill man sedan skaka av sig lite av den dystra stämningen kan man ta en titt in i Annelunds-kyrkan och slå sig ner för att begrunda Ljungbykonstnären Sven Ljungbergs tolkningar skapelseberättelsen, som fyller hela koret. På sidoväggarna har han också utfört elva illustrationer till Jesu vandring till Golgata.

Så var årsmötet slut och vi spred oss ut över Småland efter en givande dag i Ljungby. Stort tack till arrangörerna.

Text Sigrun Holmberg

Foto Egon Burman

Disgenkurs i Mullsjö

Vårsolen lyste skönt när jag tillsammans med Ingvar Kärrdal anlände till Folkhögskolan i Mullsjö. Utsikten över sjön med omgivningar lockade till promenad, men vi tog oss in i datasalen där gardinerna var neddragna så vi kunde koncentrera oss på dataskärmarna.

Det var nionde gången av tio, som gruppen träffades för att med Ingvar Kärrdal som kursledare lära sig att mer eller mindre skickligt använda Disgen 8.1 i sin släktforskning. Vid tidigare kurstillfällen under vintern hade man metodiskt gått igenom avsnitt för avsnitt för att bygga upp kunskapen om hur man ska göra för att släkträdets ska växa fram. Nu var det dags att börja summera och komma med frågor om problem man stött på, när man arbetat på egen hand med eget material hemma. På frågorna kunde man märka att förkunskaper och tidigare erfarenheter av Disgen varierade.

Det visade sig också att t. ex. Lars-Olof gick kursen som en repetition och fördjupning av en tidigare kurs. Han hade börjat släktforska redan 1982, medan Sven-Olof är nybörjare. Anna-Lisa hade blivit inspirerad att börja släktforska efter att ha varit på en träff hos Jönköpings Genealogiska förening, föreläsaren hette Ingvar Kärrdal. Inga-Britt hade tidigare använt sig av ett annat program och fann det ibland svårt att ställa om till ett annat sätt att hantera de inskrivna posterna. Diskussionerna kom att röra sig om allt möjligt som har med släktforskning att göra: gårdar med samma namn kan ställa till problem, var hittar man fastighetsbeteckningar från olika tider, kan man kanske använda Disgen i torpinventering för att dokumentera de boen-

de på de olika torpen?

Under fikapausen fortsatte samtalen om allt möjligt i släktforskningens kringområde. Att ta tillvara berättelser som tidigare generationer muntligt eller skriftligt lämnat efter sig var man överens om att man borde göra mer än som blivit av. Någon påpekade att man bör behandla dem som personliga berättelser och vara försiktig med att kalla dem historiska dokument. En del kanske man kan kalla för skrönor, men för den skull inte utan värde.

Ingvar kallade oss tillbaka till datorerna och nu handlade det om olika slag av utskrifter. Det är bra att även "magistern" gör fel ibland, så man själv inte behöver känna total förtvivlan när skärmbilden på den egna datorn inte stämmer med grannens. Vad gick snett? Ingvar rycker genast ut till undsättning och även de mer lyckosamma hjälper dem som gått vilse i förflyttningar från Disgen till Utforskaren och vart tog HTLM-mappen vägen. Hemläxa blev det för att prova på olika slag av utskrifter och dessutom meddela Ingvar vad man särskilt vill syssla med sista gången. Som avslutning tog vi också en liten stund med det nya Disgen 8.2, som man redan nu kan beställa och snart kommer att levereras.

Dags för en ny kurs?

Själv känner jag att det är dags att ta tag i anorna och få lite ordning på såväl registrering som utskrifter. Men solen skiner och trädgården lockar, det får vänta ett tag till. Skrivet i maj 2009.

Text och foto Sigrun (Pia) Holmberg

Från Skottland till Skatelöv

Ibland kan man alldeles oförhoppandes få en ledtråd som man inte var beredd på. Då jag hjälpte en släkting till min man att leta efter några uppgifter, kom en man fram till henne och räckte över ett papper med några namn. ”Du är släkt med malmarna eller hur? Här får du några namn att gå vidare med.”

Dessa namn gav upphov till en spännande tidsresa bakåt i tiden och eftersom det visade sig vara en del kända personer som dök upp, blev det anledning till att bl a studera Jönköpings historia.

Jag återger en del av det som jag hittat på olika ställen och hoppas att någon kan vara intresserad av hur man kan släktvandra från skotsk handelsman - rådman i Jönköping-utsliten småbarnsmor i Skatelöv- husebysmeder och komma till bönder i Skatelöv och USA-emigranter som kom tillbaka.

Om släkten Bursie (bösi)

Släkten verkar ha sitt ursprung i Skottland, eventuellt kan den ha kommit dit från Hebriderna, i så fall under 1100-talet.

Benedictus Bursie föddes ca 1550 i Skottland,. Han hade en hustru med okänt namn född ca 1552 och de gifte sig 1574. Det verkar som familjen var sysselsatt inom textiltillverkning, färgare finns omnämnda bl a. Eventuellt ska Benedictus Bursie ha varit i Sverige 1576.

Två söner har jag funnit:

Peter född 1575 i Skottland, död 12 juli 1645 i Jönköping samt Ian.

Omkring 1600 bosatte sig en grupp skottar i Jönköping. Man sysslade med olika slag av export/import men även med vapentillverkning.

En av dessa skottar var **Peter Bursie**. Han finns upptagen i olika tullärenden från 1613

och fram till 1630-talet. Det han exporterade var mest skinn, importen bestod av kram, vin och kläde. Handeln gick med foror längs Nisan till Halmstad (Knäred) eller också via Söderköping. Peter Bursie ingick i ett tullkonsortium med Jönköpings starke man på den tiden, Peder Gudmunsson, och Göran Silvestersson. Handelspartner utomlands hade man i Lübeck.

Gudmunsson och Bursie fick brev från Gustav II Adolf daterat 13 oktober 1620, där de ombeds ordna logi och förtäring till den danske kungens utsända på väg till bröllop i Stockholm.

Andra uppgifter om Peter Bursie är att han var inblandad i insamlandet av medel till Älvsborgs lösen, att han 1621 blev rådman och 1636 blev han Jönköpings förste postmästare. (En liten undring: Vilket språk kommunicerade man på? Tyska var ju gångbart i bildade kretsar på den tiden. Eller fanns det invandrarundervisning i småländska?)

Peter Bursie var gift flera (3?) gånger, men det är lite svårt att få grepp om med vem och när. Troligen var de första hustrurna av skotsk börd. En av dem hette Margareta, död omkring 1640 och eventuellt av släkten Stuart. Den tredje var affärspartnern Törne Anderssons änka Elin Eriksdotter, men hon dog efter bara något års äktenskap. Flera barn fanns det i alla fall i de första äktenskapen.

Thomas död 1684-05-14 i Jönköping

Hans död 1666-04-25 i Jönköping

Jöran död 1667-12-25 i Eksjö

Johan död 1688-04-14 i Jönköping. Han hade en son Gudmund Bursie född 1675, var kronofogde och gift med Annika. Han dog 1714-05-02 då han tillsammans med sönerna Gudmund och Alexander drunknade i Stensjön. Gudmund hade också en dotter Brita 1708-1778, som gifte sig med Daniel II Sager, bruksförvaltare på Byarums bruk. Denne

var tredje generationen Sager i Sverige.

Peter

Catarina

Margareta g.m. capten Livingstone f. 1604 i Skottland, till Sverige 1635, Jönköping 1640. Han var i svensk tjänst och tjänstgjorde en tid i Elbing i Polen, där sonen Thomas föddes. Denne blev så småningom adlad till Hubbestad.

Barbara

Ingeborg Ålderordningen på barnen okänd.

Thomas Bursie, son till Peter Bursie, födelsedatum okänt, död 14 maj 1684 och är ”begravnen i Kyrkan i Jönköping”. Thomas ”vann Burskap och avlade Borgared i Jönköping 16 juni 1660, var Gästgifvare 1572-1674, blev Rådman 14 maj 1673, Riksdagsman i Uppsala 1675, Stadskassör 20 maj 1681, förordnad till Borgmästare av Kungl. Majtz. 10 februari 1683 och avlade eden 22 dec. 1683”. Han var gift två gånger, första med en dotter till Advocat Thyres Larsson Tåckenström, andra med Karin Jönsdotter som begrovs 30 sept. 1683. Hon var dotter till Rådman och Postmästare Jöns Pedersson och han hustru Kierstin.

Det fanns flera barn men jag har bara namnen på döttrarna.

Beata f. 1675-01 död 1714-04-(25) Huseby Krog, Skatelöv

Anna

Stina

Greta död 1711-08-06 i Jönköping

Catharina född 1676 död 1711-07-04 i Jönköping

Hans Bursie, son till Peter Bursie, ägnade sig åt vapentillverkning. Han fick i uppdrag att se till att smederna bildade ett skrå och dessutom ville man försöka samla tillverkningen om möjligt till en plats. Som det nu var tillverkades t ex de olika delarna av en pistol på olika platser och det blev bekymmer i slutmonteringen. Men smederna var inte pigga på att lämna sin invanda miljö för att flytta närmare staden. En smed, som Hans Bursie hade särskilt mycket problem med var bössmakare Hans Nettler från Göteborg, en

sin tids fackföreningspamp.

Hans Bursie ville också att vissa smeder bara skulle arbeta för honom och det fick ha tillstånd till, men i så fall måste han betala smederna lön även om det inte fanns något arbete åt dem.

Från 1635 finns en anteckning om att Hans Bursie, Västraby i Rogberga socken, son till Peter Bursie, av drottning Kristina bekräftas vara utsedd till faktor över rörsmeder och plåtsmeder.

Såväl Peter som Hans Bursie levererade vapen av olika slag till Vadstena slott. Alla leveranser godkändes dock inte alltid av rusthållaren, utan det finns anmärkningar om dåligt gods och felaktiga vapen.

I Jönköping förekom inte sällan motsättningar mellan artillerister och stadens borgerskap. Hans Bursie blev inblandad i ett krogslagsmål med några artillerister och blev så illa skadad att han senare dog av skadorna. Artilleristerna dömdes till döden av Jönköpings Rådhusrätt, men domen överklagades till Hovrätten och ändrades till böter. Man påpekade för Rådhusrätten att den bör hålla sig neutral.

5. **Beata Bursie** var dotter till Thomas Bursie. Hon föddes i januari 1675 och dog 1714-04-(25) på Huseby Krog, Skatelöv.

Beata gifte sig 1697-02-14 på Torahults gård i Nöbbelöv (G) med Monseur Petter Malm född 1669 i Bäckseda (F).

Bilden tagen vid Huseby bruk

Hur det kommer sig att Beata och Petter befinner sig på Torahult har jag inte listat ut, de finns i vigselboken och två gånger i födelseboken men inte i husförhörslängderna.

Efter ett par år återfinns paret på bostället Fredamåla, Klasentorp i Slätthög (G). Då tituleras Petter Malm för länsman. I Allbo Härad's dombok 11 maj 1700 står: ”det begjärer Länsman Wäldt. Peter Malm, få utsynte 9 stycken Bokar, observera plantering, som står uti ett Rödsel, vid hans boställe Fredamåla.

En annan mindre trevlig anteckning är från 4 november 1701 då han döms för hor med Elin Börjesdotter i Ryd och Moheda socken Sedan tituleras han före detta länsman och efter flytten till Skatelöv för Monseur. Plötsligt blir han sedan kallad organisten i Huseby.

Barn:

Maria Pettersdotter Malm f. 1697-05-13 i Nöbbelöv, d. 1758-05-19 Huseby, Skatelöv

Thomas Pettersson Malm f. 1699-07 i Nöbbelöv d. 1770-01-19 Huseby bruk, Skatelöv

Chatarina Pettersdotter Malm f. 1701-11-10 i Slätthög, d. 1702 i Slätthög

Catharina Pettersson Malm f. 1703-3 i Skatelöv, d. 1709 i Skatelöv

Jonas Pettersson Malm f. 1710-08 i Skatelöv

Alexander Pettersson Malm f. 1707-03 i Skatelöv

Catharina Pettersson Malm f. 1709-07 i Skatelöv, d. 1709-09 i Skatelöv

Petter Pettersson Malm f. 1710-08 i Skatelöv

Margareta Pettersson Malm f. 1712-07 i Skatelöv

Nils Pettersson Malm f. 1714-03 i Skatelöv, död 1714-07 i Skatelöv

Beata Bursie dog 1714 förmodligen i sviterna efter den sista förlossningen. Hon begrovs 25 april, bara drygt 39 år gammal. Petter Malm försvinner ur husförhörslängderna, vart?

Av barnen vet jag just nu bara att de två äldsta blir kvar i Huseby.

Sonen **Thomas Pettersson Malm** är den förste av tre generationer, som blir smed på Huseby bruk. Han son **Johan Thomasson** och sonsonen **Eric Malm** är de andra två. Erics dotter **Anna Beata** gifter sig med hemmansägaren Jonas Staffansson. Deras dotter **Karolina** gifter sig med brukaren Johannes Magnusson och blir föräldrar till min mans farmor **Charlotta Johannesdotter**.

Charlotta blir en av de många svenskar som ger sig av till Amerika, men det är en annan historia, som jag tänker återkomma till en annan gång.

Text och foto Sigrun (Pia) Holmberg

Säkert finns det många av er som har emigrant/imigrantberättelser från äldre eller nyare tid, som ni skulle vilja förmedla till MedlemsBladets läsare. Hör av er till mig!

Sigrun (Pia) Holmberg

Upplid, N Skattegård

330 17 Rydaholm

Tfn 0472-20050

e-post: sydneysystem@swipnet.se eller sydneysystem@telia.com

Valberedningen

Valberedningen efterlyser förslag

Valberedningen har startat sitt arbete. För att vi skall kunna göra ett bra jobb behövs förslag.

Vi tar tacksamt emot förslag både på ny- och omval.

DIS-Smålands styrelse 2009 består nu av:

Ordförande	vakant
Vice ordförande	Swen Holke -2009
Kassör	Börje Jönsson 2009-2010
Styrelseledamot	Egon Burman 2009-2010
”-	Bo Svensson -2009 (flyttat utomlands)
Adj sekreterare	Rune Elofsson
Adj styrelseledamot	Rainer Timander
Adj styrelseledamot	Donald Freij
Revisor	Ulf Johansson 2009
Revisor	Kenneth Malmgren 2009
Revisorssuppleant	Lisbeth Lundberg 2009

Med tidigare erfarenhet i styrelsen och med ledning av den diskussion vi hade på styrelsemötet i Växjö, mail mm, vill valberedningen komma med förslag på antal ledamöter och fördelning/inriktning på ansvarsområden. Detta för att ha ett underlag för rekrytering. Denna indelning kan givetvis ändras av styrelsen.

Vi i valberedningen ser det som en möjlighet att veta vilka funktionärer vi söker i första hand.

Valberedningen föreslår funktionärer och antal ledamöter i styrelsen: ordförande och sex ledamöter. Antal fastställs på årsmötet.

På årsmötet skall vi då välja:

Ordförande på ett år (2010)

Tre styrelseledamöter på två år (2010-2011),(= halva styrelsen)

En styrelseledamot på ett år (2010)

Två revisorer på ett år (2010)

Två revisorssuppleanter på ett år (2010)

Ledamöterna skall arrangera träffar, organisera utbildningar mm.

Förslag på indelning av ansvarsområden:

Funktion	Namnförslag	Ansvarsområde
Ordförande		Leda föreningsarbetet
Styrelseledamot		Vice ordförande. Informera nya medlemmar. Rekrytera och informera nya kontaktpersoner i regionen.
”_		Utveckla hemsida. Följa utvecklingen av Dis-Web
”_		Rekrytera och informera Utbildare i Disgen.
”_		Rekrytera och informera PC-faddrar. Vara föreningens Disposombud. Vara föreningens sekreterare.
”_		Handlägga och upprätta ekonomiska rapporter. Vara föreningens kassör.
”_		Följa utvecklingen av Disbyt. Vara Disbytombud.
Redaktör	Sigrun Holmberg	Vara redaktör för medlemsbladet.
Revisor		Informera sig om föreningens ekonomi. Revidera föreningens räkenskaper. Sammanställa revisionsrapport till årsmötet.
”_		”_
Revisorssuppleanter		Ersätta revisorer

DIS-Småland valberedning 2009

Rune Elofsson
Tfn 0381-129 94

Anna-Karin Schander

E-post: rune.elifsson@telia.com
Skype Rune Elofsson

a-kschander@netatonce.net

birthday.se

Släktforskare vet att det ofta är svårt att hitta aktuella adressuppgifter till levande personer. Det är inte alltid som *Hitta.se* och *Eniro* räcker till.

Ett sätt är att nyttja Skattekontorets kunddator och söka i basregistret. Det har dock en stor brist – man måste veta efternamnet på den man söker.

Birthday.se klarar det mesta. Man kan variera sökningen på ett stort antal sätt. Alla personer över 15 år är med om de är skrivna i Sverige. Jag antar att de som lever med skyddad identitet inte finns med. Gratistjänsten är kopplad till *hitta.se*, men även de som saknar telefon eller har hemligt nummer finns med, givetvis utan den uppgiften.

Jag gjorde en hypotetisk sökning. Jag antog att någon skolkamrat till min fru ville söka rätt på henne. Hon heter *Louise Burman*, men som barn hette hon *Edla Nilsson*. Hon har alltså även bytt tilltalsnamn. Jag antog att födelseår och datum var känt. Jag skrev in *Edla* och födelsedatum *14 april 1934*, och fick fram en enda träff

1. Edla Louise Ingrid Burman
Murmästarevägen 1, 352 61 Växjö
[Karta](#), [Tele](#)
Fyller **76 år** om 157 dagar, född den 14 april 1934

Trots att varken tilltalsnamn eller efternamn var samma så blev det rätt träff.

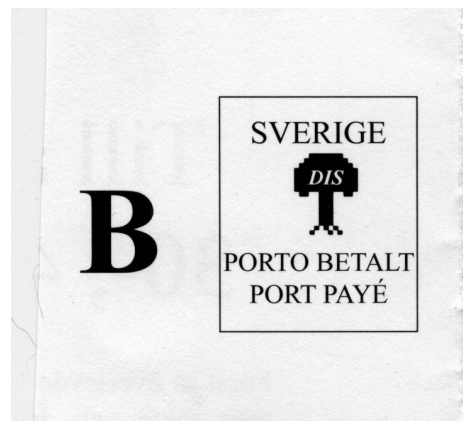
Om födelseår men inte datum varit känt så hade det blivit den trots allt hanterliga summan av 22 personer att söka vidare bland. Jag testade då med att söka i Sveriges befolkning 1980 – skrev in *Edla*, född i *Djurröd*, och fick en enda träff – den rätta, men med inaktuell adress förstås. Sen var det lätt att hitta rätt bland de 22.

Jag ville bara tipsa om denna, i mitt tycke fantastiska sökmotor, som jag nyss upptäckt. Den innehåller många andra användbara finesser. Hoppas många får nytta av den.

Egon Burman

Avsändare

Föreningen
DIS-Småland
c/o Rune Elofsson
Duvgatan 10
575 34 EKSJÖ

Kontrollera din e-postadress på adressetiketten!

Är din e-postadress felaktig?

Då bör du snarast meddela oss din riktiga e-postadress.

Finns ingen e-postadress angiven?

Då har du inte lämnat den till oss och då är det viktigt att du snarast gör det.

Har du ingen Internetuppkoppling?

Då behöver du inte göra någonting.

Rättelser och meddelanden sänder du till:

Rune Elofsson, Duvgatan 10, 575 34 EKSJÖ
E-post: rune.elifsson@telia.com

Varför?

Att i dag skicka e-post har blivit betydligt enklare, billigare och effektivare än att skicka brev med ”snigelposten”. En lämplig mix mellan fysisk och elektronisk post kan i det närmaste vara den optimala lösningen. För vår del i föreningen är e-posten mycket effektiv för att sända ut inbjudningar till kurser och medlemsmöten selekterat till medlemmar som bor på lämpligt avstånd till den aktuella aktiviteten. Att skicka ut en påminnelse har också uppskattats av många medlemmar liksom att det är lätt att svara och bekräfta en deltagaranmälan.

Redan innehavet av en e-postadress innebär att man utsätter sig för risken att få en massa skräppost men glädjande nog är det enklare att slänga skräpet i datorn än det som kommer i den fysiska brevlådan.

Din e-postadress som du lämnar till DIS används inte (får inte användas) till något annat än att sända officiella föreningsmeddelanden till dig och säljs eller utnyttjas inte heller i andra syften än för officiella föreningsangelägenheter.

Hjälp oss och dig själv genom att alltid meddela din senaste e-postadress!